

[Freddy Madsen.]

og såkaldt fattige kommuner for overvældende. At det samtidig vil styrke udviklingen i folkeskolen og medvirke til at indfri den nye lovs intentioner, gør kun sagen så meget mere væsentlig.

Jeg vil gerne til slut understrege, at det, det drejer sig om, er, at man også ofrer de nødvendige midler, og det kan måske hjælpe lidt, at den miniregering, vi har her i landet, som heder Kommunernes Landsforening, har udtalt sig meget klart om, at det er nødvendigt.

Det forslag, som er fremsat af de konservative, har reelt til hensigt at genindføre reallinjen og realeksamen, og det er vi naturligvis modstandere af. Ganske vist indeholder forslaget nogle punkter af umiddelbart positiv interesse, som vi principielt kan støtte, bl. a. gælder det som sagt forslaget om at gøre faget tysk obligatorisk, fordi det er en betingelse for adgang til gymnasiet. Desuden forslås det at styrke fagene dansk, historie og idræt. Men vi har ganske anderledes vanskeligt ved at forestille os, at dette kan harmonere med en udvidelse af kristendomsundervisningen og med en fastholdelse af det nugældende obligatoriske timetal.

Forslaget tilgodeser fremfor noget de allerede privilegerede, og det minder i den henseende på nogle punkter om undervisningsministerens forslag.

Vi er enige med forslagsstillerne om, at den nuværende prøveordning med samme prøve på to forskellige kurser, et grundkursus og et udvidet kursus, således som det praktiseres i fagene engelsk, matematik, regning, tysk og fysik, de tre første på 8. og 9. klassetrin, sidstnævnte på 9. og 10. klassetrin, er uden logik. Men vi er i modsætning til forslagsstillerne af den opfattelse, at dette problem skal løses ved at afskaffe niveaudelingen og kursusdelt undervisning, netop ikke ved at forstærke denne. Vi tror i øvrigt, at prøverne på dette plan i det hele taget er med til at forstærke det sorteringssystem, som netop dette forslag vil forstærke på væsentlige områder, og derfor må vi afvise dette forslag.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslag nr. L 162 om folkeskolen. Vi er enige i, at de ældste klasser kan have behov for at bryde loftet på de 30 timer, og det gælder da især, hvor man har valgt tysk, som de fleste meget

fornuftigt gør. Så bliver der for snæver mulighed for valgfri fag derudover, og det går ud over de praktiske og musiske fag og forskelligt andet. Der er forskel på lyst og evner, og vi mener, det er godt med denne ekstra mulighed for dem, der kan magte det.

På den anden side er vi også opmærksomme på problemet med hensyn til kommunens udgifter, og at det i forbindelse med øget lærer-timedforbrug kan blive nødvendigt senere at se på refusionsreglerne.

Beslutningsforslag nr. B 29 om ændring af folkeskoleloven kan vi derimod ikke tilslutte os. Jeg er stort set enig i den argumentation, hr. Bertel Haarder fremførte mod forslaget, og skal derfor spare tid ved ikke at gentage. Vi ser naturligvis gerne, at de nævnte fag og andre fag styrkes, hvor det er muligt, men netop derfor har vi givet tilslutning til ministerens forslag om forøgelse af timetallet op til 34 for de ældste klasser.

Jeg vil i øvrigt gerne pege på, at med den vejledende timeplan, som man jo lokalt er i stand til at ændre lidt, skulle der være mulighed for også at tilgodese idrætten.

Derudover mener vi ikke at det er rigtigt at foretage en ændring af den meget nye folkeskolelov. Den har virket så kort tid, at den skal have lov til at blive indkørt, og jeg er enig med dem, der har sagt, at nu bør skolen have tid til indkøringen, have tid til at finde den rette form efter den nye lov. Skolen bør ikke blive alt for urolig over, at hr. Erhard Jakobsen stadig lover uro; skuddene er så langt over målet, at der ikke skulle være nogen væsentlig fare derved.

De påståede uheldige forhold i forbindelse med den nye folkeskolelov kan ikke være denne lovs skyld, dertil har den virket for kort tid. Jeg synes, man burde holde op med at lave så meget politik på folkeskolen. Jeg ved ikke, om det, man ønsker fra CDs side, er centralisering, men det fremgik jo ganske tydeligt før, at man ønsker et fast, stærkt styre inde fra ministeriet, mens de lokale skolenævne bliver sat ud af spillet. Det er altså den politik, man går ind for. Jeg synes, det er rimeligt, at man lokalt har en demokratisk mulighed for at gøre sin indflydelse gældende, at man har lov til at forme den lokale skole noget efter forældrenes indstilling og forældrenes ønske; den frihed skal de beholde. Jeg er ganske uenig med hr. Erhard Jakobsen i denne form for centralisering.